

Publicerad 2005-09-22 19:30 av Lionea
*dagens doft var en ljum vind av pepparkakor
jag kräktes och tiden stod stilla
liksom det taktiska stampandet upphörde
med mitt medvetande*

Halvlek

sprängda ögonblodkär
<I>de säger att det är överansträngningen
och vet inte hur de sluts när det blixtrar som värst</I>
bygeln skär i förkrympningen,
lungorna fylls bara halvt
<I>när läpparna smörjs ofrivilligt
av något som skulle få den rökiga dagen mindre gråtmild och juldofande</I>

Jag inser ännu en gång, accepterar
att <I>sista gången var för så hemskt längesedan</I>
och <I>jag är okapabel att framföra slutet i tid</I>
fårinteblödanärjagskadansa
fårintekräkanärjagskasjunga
kan inte leva utan att utmattas
kan inte dra in känslor utan kraft
<I>kan inte fyllas av ens en milliliter glädje
om jag inte är fasansfullt tom
kan inte välja om jag vill släppa mig fri
eller blint och fridfullt gå i blom</I>

Fåglarna leker fortfarande vid rälsen
som rullar mig bort i stillsamt lugn
men det blixtrar fortfarande
<I>rännilar av genomskinligheten
avskyr, rör aldrig vid sina tvillingsjälar,</I>
bara korsas, rinner förbi, blixtrar och går av
för att lämna blodavtryck och ihållighet,
<I>mörka ringar förbjudna att sövas bort</I>

Han klipper håll i mitt kort
<I>-jag får inte vara här</I>
hejdad redan innan inandningen
att andas ut igen
<I>Jag sjunker in i tygrosens svärta
och skriker inte emot</I>

För mig inte tillbaka, föralltid vill jag föras bort på räls
och beskåda allt genom glas
dundrande levande vilt på riktigt, men oåtkomligt

Hål efter tandmärkning, vilket svider mest?
En dimmblå luftballong där solen kommer vakna
<I>Jag ser i spegelbarnets vattniga horisonter
och hoppas drunkna</I>
Snart tänds adventsljusen
jag ska elda en mur av pappersord
och låta fingertopparna dansa i lågan
tills någonting känns

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lionea med Poeter.se id #4169 innehar upphovsrätten